

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Plóciennik

w sprawie **K. K.**

skazanego z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i in.

po rozpoznaniu na posiedzeniu

w dniu 14 maja 2025 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego Antoniego Bojańczyka i Stanisława Stankiewicza od udziału w sprawie I KK 336/24 Sądu Najwyższego,

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. oraz art. 42 § 1 i 4 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

wyłączyć sędziów Sądu Najwyższego Antoniego Bojańczyka i Stanisława Stankiewicza od udziału w sprawie I KK 336/24.

UZASADNIENIE

W dniu 29 sierpnia 2024 r. zarejestrowana została w Sądzie Najwyższym pod sygnaturą I KK 336/24 kasacja obrońcy skazanego K. K. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 8 kwietnia 2024 r., sygn. akt II AKa 232/21. Zarządzeniem z dnia 4 września 2024 r. sprawa ta została przydzielona sędziemu Sądzie Najwyższego Dariuszowi Kali. W dniu 14 marca 2025 r. wydane zostało zarządzenie o wyznaczeniu składu orzekającego i terminu rozprawy kasacyjnej. Zgodnie z tym zarządzeniem, skład orzekający stanowić mają sędziowie Sądu

Najwyższego: Dariusz Kala, Antoni Bojańczyk i Stanisław Stankiewicz. Po otrzymaniu zawiadomienia o wyznaczonym składzie orzekającym, obrońca skazanego złożył wniosek o wyłączenie sędziów Antoniego Bojańczyka i Stanisława Stankiewicza (pismo obrońcy zawiera także żądanie przeprowadzenia testu bezstronności wskazanych sędziów w trybie art. 29 § 5 k.p.k. o Sądzie Najwyższym – postępowanie w tym zakresie prowadzone jest odrębnie). W uzasadnieniu wniosku wskazano, że sędziowie Antoni Bojańczyk i Stanisław Stankiewicz powołani zostali na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego w wyniku postępowania prowadzonego przez Krajową Radę Sądownictwa ukształtowaną przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, co powoduje, że sąd z ich udziałem jest nienależycie obsadzony w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Uzasadniając swoje stanowisko, obrońca odwołał się m.in. do orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. O potrzebie zastosowania instytucji wyłączenia sędziego decyduje między innymi ocena, czy dla postronnego obserwatora zachodzą w realiach sprawy takie okoliczności, które w odbiorze społecznym mogą budzić wątpliwości co do bezstronności sędziego.

Złożony przez obrońcę wniosek opiera się na okolicznościach związanych z powołaniem sędziów Antoniego Bojańczyka i Stanisława Stankiewicza na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, którą ukształtowano na mocy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3). Sam fakt brania udziału w orzekaniu osoby powołanej na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w tym trybie prowadzi do nienależytej obsady sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. (zob. *uchwała Sądu Najwyższego w składzie połączonych 3 Izb z dnia 23 stycznia 2020*

r., BSA 1-4110-1/20; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22). Z dotychczasowego orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka wynika natomiast, że tego rodzaju wady stwierdzone w postępowaniach nominacyjnych na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego mają charakter systemowy i będą brane pod uwagę w podobnych skargach złożonych w przyszłości do Trybunału (por. wyroki: z dnia 22 lipca 2021 r., nr 43447/19, Reczkowicz przeciwko Polsce; z dnia 8 listopada 2021 r., nr 49868/19 i 57511/19, Dolińska-Ficek i Ozimek przeciwko Polsce i z dnia 3 lutego 2022 r., nr 1469/20, Advance Pharma Sp. z o.o. przeciwko Polsce).

Bezsporne jest, że okoliczności związane z uzyskaniem statusu sędziego Sądu Najwyższego przez sędziów Antoniego Bojańczyka i Stanisława Stankiewicza, w następstwie brania udziału w konkursie przed Krajową Radą Sądownictwa po 17 stycznia 2018 r. prowadziłyby, gdyby rozstrzygali niniejszą sprawę, do naruszenia standardu z art. 6 ust. 1 EKPC, standardu konstytucyjnego i także do przyjęcia, że sąd z ich udziałem będzie sądem nienależycie obsadzonym w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

W następstwie poczynionych uwag należało wyłączyć sędziów Sądu Najwyższego Antoniego Bojańczyka i Stanisława Stankiewicza od udziału w sprawie kasacyjnej I KK 336/24.

[PŁ]

[a.ł]